

● ÚVODNÍK

Jak naložíme se svěřeným časem?

Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost v lidu. Když uviděl zástupy, byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli utrápení a sklíčení jako ovce, které nemají pastýře. Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků je však málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“ Zavolal si svých dvanáct učedníků a dal jim pravomoc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a aby uzdravovali každou nemoc i každou slabost. Mt 9,35–10,1

V listopadu loňského roku jsme oslavili jako sbor významnou událost. Po mnoha letech jsme zakládali nový region. Povzbudivé bylo shromáždění, kde se to dělo, povzbudivé je to, co se na novém regionu dělo před jeho založením a co se tam děje i dále. Nechci teď přemýšlet nad důvody, proč zakládáme nový region po takové době, ale spíše se zamyslet, co by mohl udělat každý z nás v roce, který právě začíná, aby příští region vznikl o poznání dříve. Poučit se můžeme jak na zkušenosti našich sourozenců žijících v Hostivaři, tak přímo od Pána Ježíše ve výše zmíněném textu. A protože znám službu a postoje hostivařských dost dobře, dělali toho hodně právě tak, jako náš Pán ve zmíněném příběhu.

Ježíš šel. Lidi chodili i za ním, ale on byl stále v pohybu a chodil za nimi. Přinášel Boží království tam, kde žili. Reagoval na jejich potřeby. Nepřišel vytvořit nějakou uzavřenou komunitu, ale hlásal radostnou zvěst, že Bůh kraluje. Nebyla to laciná zvěst, hlásal Boží nárok na celý život, ale Boží království dosvědčoval skrze divy a zázraky. Nemůžeme být spokojeni s mírou zázraků mezi námi. Viděl jsem v posledních letech zvláště při službě na Místech uzdravení hodně zázraků, ale k biblickému standardu je to ještě daleko. Vždyť máme činit větší věci než náš Pán v lidském těle. Možná musíme ale nejdříve více hlásat evangelium království. Přichází pravý král, který je vítěz nad satanem, smrtí, nemocí i hříchem, král, kterému se máme cele podřídit a zvát k tomuto podřízení i celé stvoření.

Dále vidíme, že se Ježíš díval a nechal se pohnout tím, co viděl. Když se dobře podíváme, tak i my můžeme vidět sklíčené

utrápené lidi. Jde jen o to, zda se podíváme dobře a zda se necháme tím, co uvidíme, pohnout. A reakce na pohnutí je celkem jednoduchá. Modleme se. Překvapivě nikoli za to, aby s tím Bůh něco udělal, aby se lidé více otevřeli pro evangelium, aby byly naplněny jejich potřeby. Ne, předně se modleme za to, aby Pán vyslal dělníky. Není malá úroda, je jen málo ženců. Nečteme nic o reakci učedníků, ale myslím, že poslechli. Začali se modlit. A Bůh je vyslyšel. Poslal je.

Tenhle příběh mne inspiruje. Je to jednoduché. Když evangelium změnilo mne, je jednoduché se modlit, nechat poslat a nechat Ježíše, aby skrze mne změnil ostatní. On je stále stejný. Jen některé věci už nedělá přímo, protože nemá lidské tělo, ale dělá je přes nás. Konkrétněji – chce je dělat skrze mne a skrze tebe.

Po shromáždění, kde byl vyhlášen vznik regionu Hostivař, za mnou přišel jeden mladý muž a ptal se mne, proč nezaložíme region – a jmenoval jednu pražskou čtvrť. Odpověď je jednoduchá – zatím tam nemáme takové lidi, kteří jednali jako naši sourozenci v Hostivaři. Ale můžeme je tam mít. Protože minimálně toho jednoho už tam máme. Povzbudil jsem ho, aby se modlil a vyhledal další křesťany v okolí. A třeba budeme za nějakou dobu vyhlášovat vznik regionu v té «jeho» čtvrti. A nejenom tam. V celé Praze je stále spousta lidí, kteří potřebují slyšet evangelium. Spousta lidí, kteří jsou připraveni uvěřit, připraveni ke sklizni. Jen ženců je stále málo. Nestaneš se v tomhle novém roce jedním z těch, kteří budou volat k Hospodinu: „Tady jsem. Pošli mne.“

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Nový rok, nové výzvy, nové naděje. Bát se ho, nebo se těšit? Co se stane dobrého, čím těžkým letos projdu? Jdu po Cestě a to je jistota, že se neztratím. Někdy jdu z kopce a běžím si vesele, jindy se sotva vyškrábu nahoru. Netuším, co se vynoří z poza zatáčky, když se cesta změní v úzkou stezku a prodírám se houštím. Ještě že nejdu sama! Spolu s vámi cesta rychle ubíhá v radostech s děkováním a chválou, ve starostech se podíráme. A navíc je jisté: když z ní nesejdu a vytrvám, dorazím domů.

Nanda

www.kspraha.cz

Pamatuješ na to svoje novoroční předsevzetí zkoušet nové věci?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Rozhovor o Automatách	3
Vyučování od Lumíra Ptáčka	4
Jaké byly Manželské večery	5
Posílení víry	6
Svědectví: Změna je život	8

SBOROVÉ INFORMACE

Na podzim proběhla na všech regionech výroční shromáždění a na závěr bylo společné sborové výroční shromáždění 10. 12. Jako pravidelně byl vydán Almanach za období 9/13 – 8/14. Almanach je k dispozici elektronicky na sborovém webu a je ho také možno získat tištěný na sborových a regionálních shromážděních a v kanceláři sboru.

Od listopadu máme nový sborový program na evidenci členů. Můžeme ho dobře používat pro zaslání informací, potvrzení pro daňové účely apod., ale jen v případě, že jsou v něm aktuální údaje. Prosím, pokud jste změnili e-mailovou nebo poštovní adresu, aktualizujte ji u vedoucího regionu nebo u regionálního správce databáze.

Na přelomu ledna a února budou poštou odeslána potvrzení o darech pro sbor. Pokud se domníváte, že jste poslali nějaký dar, který není identifikovatelný nebo nechcete zaslat potvrzení poštou a raději si ho vyzvednete osobně v kanceláři, prosím, napište e-mail s touto informací na adresu paha@kaes.cz. Pokud potvrzení nedostanete do 20. 2., je možné, že ve sborové evidenci není správně uvedena vaše poštovní adresa. Za veškeré finanční dary a podporu služby sboru děkujeme.

Na konci prosince byl na regionu Hostivař ustanoven novým regionálním starším Václav Kordula.

LO

SETKÁNÍ PRO MUŽE

Bůh stvořil člověka úžasným způsobem. Stvořil ho jako muže a ženu. Na vztahu muže a ženy v manželství ukazuje vztah Krista a církve, resp. vztah Krista a církve je vzorem pro manželství. Jsme stvořeni k Božímu obrazu. Bůh nás stvořil včetně touhy a schopnosti mít vztah na rovině duchovní, duševní i tělesné, včetně toho nejintimnějšího pohlavního spojení. Sex je Boží nápad.

Po pádu člověka a příchodu hříchu satan ničí i oblast sexu. Je to něco tak zásadního, že satan hodně stojí o to, aby lidé žili promiskuitně, docházelo k cizoložství a k závislosti na pornografii. Nevěra, resp. nezvládnutí svého života v oblasti sexu, je jedním z nejčastějších důvodů rozpadu manželství. Tyto věci se nevyhýbají i křesťanům. Pavel píše do Korintu v prvním dopise 6,18: Utičte se před smilstvem! Každé prohršení, kterého by se člověk dopustil, se netýká těla. Kdo však smilní, hřeší proti vlastnímu tělu. Každý hřích je vážný,

ale smilstvo je speciální kategorií hříchu.

V listopadu 2011 jsme z tohoto důvodu uspořádali „Setkání mužů proti smilstvu“ a vydali také „Prohlášení mužů, kteří chtějí dosvědčovat Boží svatost“. Chceme toto shromáždění zopakovat. Chceme Bohu vyjádřit svou touhu žít podle jeho řádů. Vyznat hříchy, kde je to potřeba, a dále žít v čistotě. Z tohoto důvodu se sejdeme na společném setkání mužů 17. 2. v 18:30 v hlavním sále ve sboru Na Žertvách. Budeme se společně modlit a uctívat Pána, zamyslíme se nad některými biblickými místy (např. co to znamená nehlédět na ženu s žádostí), společně vyznáme to, co vidíme jako hřích a budeme proklamat svůj závazek být věrní Bohu bez ohledu na současné trendy a pokušení, kterým musíme vzdorovat. Bude také příležitost přihlásit se svým podpisem k výše zmíněnému „Prohlášení“.

Zváni jsou všichni muži od 15 let věku.

Lubomír Ondráček

DOPIS SBORU

Jako každoročně bude v prvním lednovém týdnu ze sborové kanceláře rozeslán e-mailem (starším členům sboru bez elektronické adresy poštou) dopis k Novému roku a je také umístěn na sborové webové stránce. Pokud máte e-mailovou adresu a dopis neobdržíte do 8. 1. 2015, je možné, že ve sborové evidenci není uvedena vaše aktuální e-mailová adresa.

Kancelář sboru

Divadelní společnost Kairos II
pořádá představení

Eric – Emmanuel Schmitt

HOTEL mezi dvěma světy

pátek 9. ledna 2015

v divadle Mana

(Moskevská 34, Praha 10, Vršovice)

Rezervace vstupenek na www.kairos2.cz, vstupné 220 Kč, zlevněné 150 Kč.

Modlitební témata ✨

Modlitební témata na leden

• **Za požehnání pro Základy**, které začínají 8. 1. Aby přišli lidé, pro které je to připravené, účastníci Alfy i další hledající lidé, věřící i nevěřící. Za uvěření zatím neobrácených účastníků a za růst všech v poznání Krista. Aby Základy pomohly účastníkům najít místo v církvi. Za vyučující Tomáše Dittricha, Martina Šindeláře a Davida Ptáčka, aby své vyučování vhodně sladili.

• **Evangelizační kampaň Bůh existuje** – co nejvíce oslovených lidí.

• **Za Boží jednání během chválic stráže** 30. 1. – 1. 2. 2015

Vyhodnocení témat za prosinec

Nakolik jsme Bohu děkovali, se dá těžko vyhodnotit a v jakém tlaku budeme jako sbor v roce 2015, uvidíme ☺. Na Alfě byla už během jejího průběhu jedna žena pokřtěna. Většina z účastníků Alfy pro dospělé chce pokračovat na Základech, na mládežnické Alfě uvěřila jedna dívka.

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2015

Zahájení vždy v 18:30

Pondělí 5. 1. Sbor ČCE v Libni (U Pošty 6, Praha 8)
Úvody k modlitbám: Petr Brzobohatý (SKC) a Jiří Bukovský (KS).

Úterý 6. 1. Sbor CB na Vinohradech (Římská 43, Praha 2)
Úvody k modlitbám: Zdeněk Waserbauer, M. Švehla a F. Sedlák.

Středa 7. 1. Křesťanské společenství – Palmovka (Na Žertvách 23, Praha 8)
Úvody k modlitbám: Romana Čunderlíková (ČCE) a Pavel Černý (CB).

Čtvrtek 8. 1. Sbor CB na Smíchově (Vrázova 4, Praha 5)
Úvody k modlitbám: Dušan Hejbal (SKC) a Jakub Malý (ČCE).

Automata

„Kdy má Honza vernisáž těch hejblat?“, ptám se přátel na skupince. Dozvěděla jsem se, že výstava je od 26. 11. v Benátkách nad Jizerou a také čas, kdy společně vyrazíme oslavit její začátek. Výstava dřevěného, pohyblivého umění našeho bráčky Honzy Svárovského, je v Benátkách na zámku. Dvacet vystavovaných výtvarů mě uchvátilo. Je to umění, ale také hračka, i když ne pro děti, a zároveň výrobek technický... Každý kus, o kterém nám, návštěvníkům, Honza vyprávěl, má svou historii a vtip. Často i hudbu, protože v některých automatech je zabudovaný hrací strojek. Výstava je unikátní i tím, že se výrobou automat v Česku mnoho lidí nezabývá, natož je vystavuje. Můžete se na ni zajet podívat až do 9. ledna.

Co to jsou automata, kdy jsi je začal vytvářet a jak jsi k nim přišel?

Automata mají velmi blízko k mechanickým hračkám, ale jsou to spíše hračky pro dospělé. Jedná se o ztvárnění nějaké situace za pomoci velmi jednoduchého nebo naopak někdy velmi složitého mechanismu. Velkou roli zde hraje vtip, humor nebo nadsázka. Používám při jejich výrobě hlavně dřevo, snažím se vše vyrobit sám, například ozubená kola apod. K myšlence tvořit automata mne přivedla asi zhruba před pěti, šesti lety jedna kamarádka – křesťanka, která mi ukázala automata na internetu a mne to „chytlo“, protože je tam technický problém, že musíš vymyslet, jak rozpohybovat dané figury, a také legrace, obojí mám velmi rád.

Tvoje automata mají jakoby děj – začátek příběhu. Kde bereš nápady a inspiraci?

Na začátku jsem si nechal poslat pár knížek o tvorbě automat z USA a Velké Británie, koupil jsem si tam nějaká DVD a jeden software na mechanické hračky. To mi obrovsky pomohlo a pomáhá, protože jsem samouk a nemám to s kým fyzicky konzultovat. Dívám se na automata na YouTube, jsem ve stádiu učednictví, kdy se snažím vždy udělat nový mechanismus, abych se něco dalšího naučil a posunul se dál. To mi pak dává svobodu vymýšlet vlastní věci. Inspiraci беру ze svého života a života rodiny, přátel, odevšad. Mám zápisník, kam si píšu veškeré nápady, které v tu chvíli nesoudím a časem se zápisníkem probírám a realizuji věci, které se mi zdají být dobré. Využívám i příležitosti, které život nabízí. Teď v létě jsme byli s rodinou ve Skotsku na dovolené, tak jsem kontaktoval a navštívil jednoho velmi známého opraváře a tvůrce automat Michaela Starta, jenž bydlí blízko Inverness, a který mimo jiné spolupracoval na filmu

Hugo a jeho velký objev. Vyprávěl mi třeba, jak učil hollywoodské hvězdy zacházet s nástroji, aby vypadaly při práci s nimi autenticky. Tak to bylo velmi zajímavé setkání. Pozval jsem ho k nám, aby se přijel podívat na Třebechovický betlém.

Jsi učitel a tlumočník, pracuješ s lidmi. Jak se cítíš jako truhlář, řezbář, co prožíváš, když pracuješ se dřevem?

Je těžké popsat, co prožívám, prostě jsem v tom a když se práce zdaří a líbí se spontánně nejen mně, tak jsem samozřejmě rád. Mám rád manuální tvořivou práci, myslím, že nás tak Bůh stvořil. Není to pro mne jen hobby nebo zábava, je to část mne. Naše doba se snaží většinou vše ulehčit a v zásadě jsem pro, ale dochází k zapomínání či vyhasínání zručnosti, která byla dřív běžná. A já si užívám, když se mi podaří něco složitějšího a můžu to pak předat dál. Řezbařinu mám rád, akorát jsem ji léta zanedbával a teď se k ní vracím a hodně mne to baví.

Myslíš, že umění může přivádět k Bohu? Přibližuje tvoje tvorba nějak k Bohu tebe?

Umění je duchovní věc a může být prostředkem, jak se setkat s Bohem nebo naopak jak

se Mu vyhnout. Po obrácení jsem s tím zápasil, zda to není ztráta času a zbytečnost něco si vyrábět ze dřeva. Pamatuji si, že jsem byl tehdy v Anglii na dvouměsíční brigádě a přemýšlel jsem tam o tom, protože tam měli krásné obchody pro řezbáře a soustružníky. Chodil jsem se tam kochat a za ušetřené libry si koupil látku, které mám dosud a jsou skvělé. Koupil jsem si tam také jednu ze svých prvních knih o řezbářství. Když jsem ji otevřel, tak

tam byla jakoby odpověď na moje vnitřní otázky. Byla to světská kniha a stálo tam v předmluvě v první větě:

Pán Ježíš Kristus byl, spíše než truhlář, řezbář nebo umělec, protože dřeva bylo v té době v Nazaretu nedostatek a používalo se spíše k dekorativním účelům.

Vnímám, že Bůh chce abych tvořil, má radost, když já jako jeho syn mám z něčeho radost a rozvíjím hřivny, které mi dal. Často poslouchám nějaké vyučování, chvály či dobré pořady v rádiu, když jsem v dílně a je to čas čerpání a někdy i vyčerpání. Někdy mi přátelé říkají, ty si tam hraješ a tvoříš, ale kdyby tušili, kolik je za tím frustrace, když se nedaří a fyzické dřiny, tak by se asi divili. Je to moje volba, mám svobodu tvořit i toho nechat, pokud by Pán řekl stop. Pán Ježíš říká já jsem cesta a jeho

cesta je hrozně zajímavá. On nám fandí v našich aktivitách, protože jsme jeho děti a když vidím svou dceru, jak je šťastná z nějakého svého úspěchu, tak vím, že náš Otec v nebesích se také raduje, když se rozvíjíme. O tom jsem hluboce přesvědčen a mnohokrát mi to dal Pán najevo. Nikdo nechce mít hloupé a líné děti a Bůh to jasně řekl v podobnosti o hřivnách. Chce to odvahu přiznat se k tomu, co dříve v našich srdcích, a dělat to, k čemu jsme stvořeni a být připraveni na výhrady okolí, až to začneme dělat a nechat se odradit

Co je to vlastně umění?

Může to být něco, co tak označí odborníci, a já to do určité míry respektuji. Pro mne je umění spjata s dobrým řemeslem a fantazií ztvárněnou v obrazech, sochách, hudbě, architektuře, ve filmu apod., musí mne zastavit a získat můj čas a je to hodně subjektivní.

Jak rozumět Mt 11,12?

Ode dnů Jana Křtitele až dosud je království Nebes vystaveno tlaku a ti, kdo se do něho tlačí, je uchvacují.

Verš, zapsaný v Mt 11,12, je jedním z míst v Bibli, které vykladačům působí nemalé obtíže. Podíváme se nyní na dva nejběžnější výklady, se kterými se můžeme setkat. Zamyslíme se také nad tím, zda lze uvedené místo chápat i trochu jinak.

Přečtíme si nyní prosím celý úsek v 11. kapitole Matoušova evangelia od verše 2 do verše 15. Myslím, že většinu z nás 12. verš zarazí. Zatímco v předcházejících verších Ježíš zřejmě mluví o Janu Křtiteli, tady náhle jakoby zcela mění téma, jako kdyby verše 12 a 13 do uvedeného úseku nepatřily. A jsme-li k sobě upřímní, musíme si přiznat, že na první a možná ani druhý pohled tak nějak nerozumíme tomu, o čem Ježíš vlastně hovoří. Je zjevné, že od osoby Jana Křtitele zde přechází k tématu království Nebes a uvádí o něm některé skutečnosti – toto království je vystaveno tlaku (nebo trpí násilí) a je uchvacováno těmi, kdo se do něho tlačí (tak podle studijního překladu; máte-li přístup k jiným překladům, rozhodně doporučuji se podívat, jak se s tímto místem popasovali jiní překladatelé). O čem ale vlastně hovoří?

Klasický přístup k výkladu Mt 11,12 říká, že jde o násilí, které se snaží království potlačit. Podle tohoto přístupu jsou ti, kdo je uchvacují, vlastně protivníky či odpůrci Ježíše Krista, a snaží se Jeho působení omezit či zastavit. Jde tedy hlavně o farizeje a krále Heroda, kteří se staví proti království – došlo už k uvěznění Jana Křtitele a narůstá opozice vůči Ježíši. Nebeské království je v defenzivě, musí se bránit. K tomuto tématu existují rozsáhlé jazykové a kontextové úvahy, které zde nebudu uvádět. Případné zájemce odkazuji na zdroje uvedené pod článkem.

Opačný přístup zastává výklad, který tvrdí, že zde Ježíš mluví o něčem jiném – o potřebě se do království aktivně „natlačit“, aktivně o toto království usilovat a „uchvacovat“ je pro sebe i pro druhé. Království se zde nebrání, ale je vystaveno náporu těch, kdo se do něho dostávají. A vlastně je potřeba, aby ti, kdo se do něho chtějí dostat, tak učinili vlastním náparem a aktivitou. Tento výklad je preferovanější i v „našich kruzích“.

Oba tyto přístupy mají problémy hlavně s kontextem daného místa – protivenství se nezdá příliš souviset s pokračováním o prorokování až do Jana v následujícím verši. V druhém případě pak nejde ani tak o výklad, ale spíše o aplikaci do současnosti. Ježíš mluvil o tom, co se dělo tehdy (viz dosud), kdy ještě křesťané nebyli a nemohli se do království tlačit. Samozřejmě můžeme

uvážovat o smyslu tohoto místa pro nás dnes, ale Ježíš tehdy o tom evidentně nemluvil.

Jako alternativa se nabízí jeden zajímavý přístup, který využívá jedné skutečnosti – a to té, že Ježíš ke svým posluchačům nemluvil řecky (jazykem, ve kterém se nám dochoval text Nové smlouvy), a že se tedy jedná o překlad. Připustíme-li, že zde máme překlad z původního hebrejského záznamu Ježíšových slov (viz velmi zajímavá hypotéza Clauda Tresmontanta publikovaná v knize Hebrejský Kristus), můžeme se pokusit o zpětný překlad do hebrejštiny. Možným hebrejským slovem pro překlad řeckého výrazu pro vystaveno tlaku (trpí násilí) je porecet, které vychází ze slovesa parac –

*Království se zde nebrání,
ale je vystaveno náporu těch,
kdo se do něho dostávají.
A vlastně je potřeba, aby ti,
kdo se do něho chtějí dostat,
tak učinili vlastním náparem
a aktivitou.*

prolomit, prorazit, strhnout např. **zeď, protrhnout** – Gn 38,29, odtud jméno Peres (v originálu **Perec**). Jedním z titulů Mesiáše je **Syn Pereců** (Ben Perec, do češtiny se v Ježíšově genealogii ve studijním překladu jméno **Perec** překládá jako **Fares**) –, **Ten, který prolomuje/proráží**. Podobně pak lze přeložit, **ti, kdo se do něho tlačí** jako **porcim**, jde o množné číslo slovesa **perec**. Tedy i je můžeme označit jako ty, kdo prolomují/proráží. Slovu **uchvacují** v hebrejštině odpovídá sloveso **achaz** ve významu **vzít, chytit, mít ve vlastnictví** – např. Gn 17,8, kde se mluví o věčném vlastnictví – **achuzat olam**. Jde spíše o vlastnictví království Nebes než o jeho uchvácení nebo dobývání.

Na základě uvedených možností můžeme Mt 11,12 chápat takto:

Ode dnů Jana Křtitele až dosud je království Nebes prolomováno/proráženo a ti, kdo se do něho prolomují/proráží, ho mají ve vlastnictví.

Z tohoto překladu textu do hebrejštiny je také okamžitě zřejmé, ke kterému místu Tanachu (Staré smlouvy) se Ježíš odkazuje. Odvolává se tu na prorockou pasáž o Mesiáši v proroku Micheášovi:

Mich 2,12-13 Jistě posbírám Jáko, tebe celého, jistě shromáždím ostatek Izraele. Dám ho pospolu jako ovce do ohrady, jako stádo na pastvinu; bude se to hemžit lidmi. Ten, kdo proráží cestu (porec), vy-

táhne před nimi. Prorazí (parcu), projdou branou a vyjdou skrze ni. Jejich král půjde před nimi, Hospodin v jejich čele.

Ta doba nastala, „**neboť všichni Proroci i Zákon (Tóra) prorokovali až do Jana.**“ Pak přichází další fáze – Jan ve svých kázáních a Ježíš začali lidem zjevovat království Nebes jako naplnění proroctví Tanachu, jako soudobou realitu. Ježíš svou smrtí a vzkříšením jako **„Ten, kdo proráží cestu“** proráží ohradu, aby Jeho ovce následovaly za Ním do svého vlastnictví.

Doslovnější překlad Mich 2,13 může také znít:

„Ten, kdo proráží/prolamuje půjde před nimi, a prorazí/prolomí a projdou branou a vyjdou v Něk a jejich Král projde před nimi, Hospodin v jejich čele (hlavě).“

Ježíš tudíž nemluví o tom, že království trpí násilím, ani o tom, že se do něho musíme natlačit násilím, ale že Pastýř právě prolomuje ohradu oddělující člověka od království a vytváří bránu, kterou za Ním (v Něk) budou moci vyjít jeho ovce. Slyší Jeho hlas a (po)hrouse se za Pastýřem z ohrady otvorem (branou), vytvořeným Jeho smrtí a vzkříšením. V řeckém překladu se ztrácí zásadní spojení s Micheášovým proroctvím, které potřebujeme, abychom pochopili, o čem Ježíš mluvil.

Hlavním přínosem tohoto výkladu je, že mnohem lépe zapadá do kontextu daného místa. Z Ježíšovy promluvy nijak nevyčnívá a umožňuje hladký tok myšlenky. Dalším důležitým faktorem je, že můžeme vysledovat přímou souvislost s proroctvím Tanachu o Mesiáši a vidět, jak se toto proroctví v Ježíši naplňuje.

Uvedený přístup má samozřejmě i své slabé stránky. Hlavní je, že původní překlad do řečtiny souvislost s Micheášem nezohledňuje. Neviděli ji ani překladatelé řeckého textu Nové smlouvy do soudobé hebrejštiny. V Septuagintě, řeckém překladu Tanachu, také není doložen příklad vzájemného překladu řeckých a hebrejských výrazů diskutovaných výše – tato souvislost je v popsaném přístupu tedy dána pouze možností použít uvedený překlad podle významu jednotlivých slov.

Přes uvedené problémy mně osobně tento výklad vyhovuje nejvíce. Nicméně ani tak si nečiním nárok na to, že je pouze jediný správný. Stále stojíme před možností, že tomuto místu plně nerozumíme a že jeho smysl teprve bude zjeven. A to je něco, co mě naplňuje pokorou a očekáváním.

Lumír Ptáček

Odkazy a literatura:

<http://www.seedofabraham.net/kingdomv.html> (anglicky)

<http://biblehub.com/commentaries/matthew/11-12.htm> (anglicky)

Claude Tresmontant, Hebrejský Kristus, český vyšlo v roce 2004

● JAKÉ TO BYLO

Manželské večery – první běh na Jihovýchodu

Po pravdě řečeno první běh Manželských večerů proběhl na našem regionu už před několika roky. Tehdy jsme kurzy pořádali ve spolupráci s Miladou a Janem Frolíkovými. Dnes jsem hodně vděčný, že jsem mohl vidět jejich službu zblízka. Díky tomu se nám celý běh organizoval daleko lépe, než kdybychom rovnou skočili do vody.

Největší motivací pro uspořádání večerů byl pro nás fakt, že manželství jsou v současnosti pod velkým tlakem a mnoho z nich se rozpadá. Věřím, že církev může nabídnout mnoho svému okolí a ohledně manželství to platí dvojnásob. Zpočátku jsem hořel pro uspořádání večerů u nás na regionu hlavně já. Když už jsem po letech pomalu uhasínal, protože jsem čekal, než nám odrostou děti a budeme mít volnější ruce, tak se na regionu zapálil pro večery další člověk. Letos za mnou přišla Ajka Pešlová a nabídla nám, že zorganizuje vše potřebné. Obrovsky mě to povzbudilo a potěšilo. Připadal jsem si, jakoby mi někdo dobil baterie.

Rozhodli jsme se uspořádat kurzy ve spolupráci s katolickou farností na Jižním Městě. Později se ukázalo, že to byla dobrá volba, protože se kurz podařilo bez problémů naplnit a ostatní hosté se lépe cítili ve větší skupině. Kurz absolvovalo nakonec devět párů a pouze jeden skončil předčasně.

Samotný průběh kurzů byl po technické stránce velmi snadný. Připravít místnost v restauraci nám zabralo vždy asi patnáct minut. Obsluha byla milá a vyšla nám ve všem vstříc. Překvapený jsem byl z toho, kolik času nám zabraly přípravy jednotlivých večerů. Přestože jsme měli možnost čerpat z příprav manželů Frolíkových, tak hledání vlastních příběhů a přemýšlení o jednotlivých tématech nám dávalo zabrat. Na druhou stranu jsme s manželkou viděli, že i naše manželství je tím budováno. Vzhledem k našemu časovému vytížení nebylo také jednoduché zorganizovat jeden volný večer v každém týdnu. Vždy jsme odcházeli z domova tak trochu unavení a říkali si, jaké to asi dnes

večer bude. Teď můžeme napsat, že návraty byly vítězné. Cítili jsme se povzbuzení a věděli jsme, že děláme správnou věc. Zároveň nás vždy večery sblížily a naplnily vděčností za naše manželství.

Největší obavy jsme měli ze závěrečného večera, kde jsme chtěli, aby jednotlivé páry řekli, jak jim kurz pomohl. Nechtěli jsme, aby nastalo trapné mlčení nebo bylo povídání jenom formální. K naší radosti večer předčil společné očekávání. Viděli jsme, že Manželské večery opravdu lidem slouží. Tolik dobrého a povzbudivého jsme už dlouho neslyšeli. Každý pár byl za kurz vděčný a většina by chtěla v něčem podobném pokračovat. Zajímavé bylo, že jako velmi přínosný byl hodnocen večer, kde bylo tématem „Rodiče a rodiče partnera“. Zejména proto, že se v něm hodně mluvilo o vlivu rodiny, kde jsme vyrůstali. Jeden manželský pár měl zase radost, že se společně začali modlit.

Původně jsme chtěli hlavně zasáhnout nevěřící okolo nás. Stále se tohoto cíle nevzdáváme, ale na druhou stranu vidíme, že Manželské večery slouží skvěle každému. A z toho se radujeme.

Zdeněk a Babeta Rašovští

Dárek pro maminku

V předvánočním shonu jsme se rozhodli rodičům trochu ulehčit od dětí, aby si našli prostor a chvíle pro sebe i své přátele. Dětem jsme při tom chtěli pomoci s tvorbou dárků pro jejich blízké. Některé děti to však pojaly po svém, pracovaly na dárečkách pro sebe.

A co jsme dětem připravili? Výrobu šperků z korálků, magnetek z fima, lžiček s ozdobami z fima, ozdob na stromček z fima nebo hvězdiček nebo náramků z gumíček. Děvčata i chlapci si také vyzkoušeli

vyšívání náramků z plsti.

Všichni jsme si to společně užili, děti měly radost, některé byly vyloženě nadšené. Nás moc potěšilo i to, že jich přišlo víc, než jsme čekali. A jaké to bylo, si můžete prohlédnout na facebooku: Kroužky na Palmovce. Děkujeme

rodičům za důvěru i trpělivost a těšíme se na další jednorázové či pravidelné akce.

Kroužky na Palmovce vznikly na podzim s cílem rozšířit nabídku pravidelných i jednorázových zájmových akcí. Novým zájemcům nabízíme pět kroužků i pro druhé pololetí (více na www.krouzkyapalmovce.cz).

*Petra Macáková, koordinátorka
Kroužků na Palmovce*

Posílení víry v osobním životě

V tomto článku se pokouším shrnout základní rysy Boží záchrany v Evangelii Ježíše Krista. Po turbulencích ve stabilitě života jsem cca jeden rok hloubil nové základy své víry a učil se na nich stavět. Články jsem sepsal proto, že mé porozumění Evangelii díky vynaloženému úsilí k mé radosti výrazně vzrostlo, a chtěl bych toto svědectví nabídnout celému společenství.

Boží moc v Evangelii

Evangelium je Boží moc k záchraně, pro každého, kdo věří. Tato Boží moc provází křesťana od uvěření do konce života jako jeho základní zachraňující zkušenost. Pokud ji člověk neprožívá dostatečně jistě, nemůže přijímat všechny možnosti, které mu zachraňující moc dává, včetně toho, že se mu evangelium hůře předává dál.

Boží zachraňující mocí je milost a pravda, která se stala skrze Ježíše Krista. Je v protikladu k Zákonu, který nemohl zachránit. Nemohl ani očistit hříchy trvale, ani zrušit vliv hříchu na člověka. Nepřestával hřešit a zůstávala překážka mezi Bohem a člověkem. Milost a pravda jsou Božím charakterem a slávou, které se naplno projevíly v Ježíši.

Skrze Ježíše Krista, jeho historickou smrt a vzkříšení, se v pozemském čase uskutečnily dvě významné neviditelné skutečnosti – **vykoupení a osvobození.** Vykoupení znamená, že Bůh zaplatil krví Ježíše Krista všechny dluhy člověka – hříchy vůči sobě samému, a dal krev jako prostředek k trvalému očistění svědomí člověka i k umlčení žalobce, který hříchy před Bohem připomíná. Osvobození znamená, že **Bůh spolu s Kristem ukřižoval našeho starého člověka,** aby zbavil hřích moci nad člověkem, a člověk hříchu už neotročil. Kristova historická zkušenost smrti na kříži se uvěřením stává i naší subjektivní zkušeností. Neumíráme znovu, ale ztotožňujeme se s Ježíšem Kristem v jeho skutku, v jeho zkušenosti. A poznáváme důsledky jeho boje na kříži a jeho víry, která vedla ke stvoření nového člověka ve vzkříšení. Starý člověk všech lidí je ukřižován, nový člověk pro všechny připraven. Úplné ztotožnění člověka s Kristem v Jeho smrti a vzkříšení je vyjádřeno křtem. Pohřbívá se ten, kdo je už mrtvý. Člověk vírou v Krista tuto skutečnost poznává a křest následuje jako skutek víry, který víru potvrzuje.

Působení milosti a pravdy

Neviditelná skutečnost vykoupení a osvobození znamená záměnu starého života v hříchu za nový život ve spravedlnosti. Zjevení a pochopení této záměny má bezprostřední vliv na kvalitu našeho křesťanského života. Verš Ř 6, 11 nás vybízí, abychom počítali s tím, že jsme mrtvi hříchu a živi Bohu. Toto

počítání s důsledkem milosti a pravdy je také důležitý projev víry. Spoléhání se na tuto neviditelnou skutečnost je naším skutkem víry, který zjevenou a uchopenou víru potvrzuje. Kdo má v některém z těchto základních bodů nedostatek zjevení nebo pochopení, žije v nejistotě a potýká se s nedostatkem víry, který mu brání mít z milosti a pravdy dostatečný užitek.

Aby naše **záchrana v evangelii skrze víru byla účinná,** potřebujeme mít víru, která má alespoň tři základní rysy:

- **věřit Božímu slovu** a historickému skutku Ježíše Krista, – **mít zjeveno a chápat,** že starý člověk byl ukřižován spolu s Kristem a nový s ním byl vzkříšen, – **spoléhat se a opírat se** o to, že jsme mrtvi hříchu a živi Bohu.

Boží milost a pravda je v Kristu Ježíši pevným bodem, o který se každý věřící může opírat vírou a díky tomu žít život s účastí na Božské přirozenosti. Žít v pevném napojení na duchovní svět Boží vlády. Mít Boží DNA.

Působení této milosti a pravdy je díky úplné Kristovy oběti stoprocentní. Věřící se však, i přes nejlepší snahu a hloubku pokání, setkává s tím, že **účinek milosti a pravdy v celém jeho životě stoprocentní není.**

Účinek milosti a pravdy

Aby člověk vstoupil na cestu záchrany, jsou důležité dvě věci: získat bázeň před Bohem a uvěřit v Ježíšovo vzkříšení. Boží bázeň v 10 kapitole listu Římanům reprezentuje vyznání ústy Ježíše jako Pána. Boží bázeň je jednoduše pokora a poslušnost. V pokorě uznávám, že Ježíš je Pán, a získávám k němu důvěru. Díky důvěře v Boží slovo přijmu zjevení Bible a uvěřím srdcem, že Bůh po jeho smrti Ježíše vzkřísil k životu. Tak mohu začít Boha poslouchat.

Člověk, který se v bázi před Bohem skloní a začne mu důvěřovat, se duchovně probudí. Duch Jeho mysli je nyní schopen vidět duchovním zrakem neviditelné skutečnosti, které se staly skrze Ježíše Krista, skrze jeho smrt a vzkříšení. Víra je důkazem neviditelných skutečností. Člověk tak, na základě zjevení a pochopení neviditelných skutečností, získává další rys víry, která ho zachraňuje. Přesvědčí se důkazem o vykoupení a osvobození v Kristu.

Prvotní účinek milosti a pravdy na člověka je zpravidla velmi výrazný a dochází k úlevě od strachu, úlevě od špatného svědomí a k nabytí svobody od hříchů, které jej dříve ovládaly. Později se může některý z těchto problémů vrátit, zejména jsme-li vystaveni pokušením a žalobám od žalobce bratří.

V prvotní lásce také člověk snadno vydává různé záležitosti svého života Bohu a zažívá nasycení Bohem, jeho láskou a zažívá jeho péči o každodenní detaily života, ale i nápravu různých problémových oblastí. V pozdějším křesťanském životě může dojít k tomu, že vydání se jde víc do hloubky a může být méně snadné. Někdy se zarazíme.

Abys křesťan mohl naplnit Boží záměr, nemůže stále zůstat u těchto počátečních věcí. Potřebuje se nést ke zralosti. Přesto potřebujeme moc evangelia, které je záchranou tomu, kdo věří (všimni si přítomného času), prožívat stále jako základ dalšího růstu. A je to i kvůli jiné důležité věci, než abychom o této moci mohli svědčit dalším lidem s věrností a autentickým prožitkem. Je to důležité pro přítomnost Ducha, kterého dostáváme, když máme Kristovu spravedlnost.

Ježíšova slova k jeho následovníkům o nesení svého kříže můžeme použít jako vedení pro každodenní cestu, jak prohlubovat sebevydání a posilovat účinek Boží milosti a pravdy v nás skrze víru. Srdcem se věří ke spravedlnosti, která je základem života křesťana. Tento rys věření ke spravedlnosti, tedy aktivní víry ve ztotožnění se s Kristem v Jeho smrti a vzkříšení, je pro mne osobně největším praktickým objevem, který se mi stal silou k dalšímu životu s Bohem. Začal jsem tak totiž pít z duchovní skály, kterou je Kristus. Dříve mi to takto zřetelně nedocházelo, přestože jsem s Bohem žil a chodil.

Praktické učednictví – zmocnění pro osobní život jednotlivce

V krátkých bodech se níže pokusím shrnout podstatu učednictví, jak je ho možno chápat jako každodenní posilování víry a účinku Boží milosti v našem životě. Vycházím z Ježíšových slov: Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi každého dne svůj kříž a následuj mne.

Zapři sám sebe – pro mne znamená krok důvěry, dát přednost Bohu. Je to rozhodnutí, že nebudu vykonávat svou vůli jako sílu pro naplňování svých záměrů, ani že nebudu používat k následování Boha své síly. Protože svou vůli a svou silou jsem byl otrokem hříchu a nejsem schopen vést zápas, abych nyní vlastní vůli a silou poslouchal Boha.

Vezmi na sebe svůj kříž – pro mne znamená, že projeví svou víru v neviditelné skutečnosti Boží záchrany, počítám s tím, že jsem mrtvý hříchu a živý Bohu. Boží řešení pro staré stvoření je smrt. Každodenně tak mohu zakoušet účinek milosti v nové čistotě svědomí, v nové svobodě od strachu

● NAD BIBLÍ

a od moci hříchu, v novém životě, který je stvořen z Boha a z jeho přirozenosti. Skrze Ježíše Krista se stala milost a pravda, ta je ve mně nová každé ráno, každý den co nejpřínější účinek Božího díla záchrany a obnovy. **Co je staré, pominulo, hle všechno je nové.** Zvnějšku hyneme, vnitřně se den za dnem obnovujeme. Každý den je pod tlakem světa a hříchu i mé lidské schránky důvod k čerstvému účinku Boží milosti a pravdy. Je to každodenní otisk Božího charakteru a každodenní vyzáření jeho slávy skrze Ježíše Krista.

A následuj mne – pro mne znamená rozhodnout se k poslušnosti Bohu, vydat sám sebe jako živou, svatou, Bohu milou oběť. A tak žít svou každodenní bohoslužbu.

V dopise Římanům se dává do protikladu život, kdy člověk vydává sám sebe hříchu ke smrti, a život, kdy sám sebe vydává poslušnosti ke spravedlnosti. Zapřel jsem nejprve svoji vůli, nechci a nebudu konat svévoli. To je moje přání. A moje rozhodnutí, které také naplňuji konáním Boží vůle. **Chťt dobro dokážu, ale vykonat už ne.** Zjistil jsem, že moje vůle je příliš slabá a příliš zkompromitovaná, abych ji mohl použít jako sílu pro poslušnost ke spravedlnosti. Proto se spolehnou na účinek Kristovy milosti, že jsem mrtev hříchu a živý Bohu. Díky tomu jsem teprve osvobozen z těla své smrti k tělu, jehož síla se dává poslušnosti.

Každodenní posila ve víře

Takto pojatým učenictvím Pána Ježíše Krista se každodenně připravuji na život následování Ducha Svatého. Díky vyznání a skutku víry se každodenně ztotožňuji s Kristem v jeho smrti a vzkříšení: Jsem mrtvý hříchu a živý Bohu. Vírou mám každodenní účinek Boží záchrany v evangeliu. Až do proměny při setkání s Pánem tento účinek nikdy nebude stoprocentní a lepšího účinku dosáhnou jen plnějším spolehnutím se ve víře. Proto je mým zájmem, aby má víra byla plná a mohl jsem s její plností vcházet do svatyně.

Pro přistoupení k trůnu milosti člověku stačí důvěra. Je to první krok učenictví – s důvěrou přistoupit k trůnu milosti a nalézt milosrdenství a milost ku pomoci v pravý čas. Kdykoliv ho potřebuji. Já však k trůnu milosti ve víře přistupuji každý den, ať to je nebo není potřeba ☺

Díky přijaté milosti můžeme vstoupit do svatyně cestou novou a živou skrze Ježíšovo tělo jako roztrženou oponou, přistoupit v plnosti víry a se srdcem očištěným od zlého svědomí. Plnost víry znamená jak důvěru v Boží slovo o vzkříšení Ježíše z mrtvých, tak zjevení a pochopení neviditelných skutečností o záměně starého stvoření za nové a o našem ztotožnění s Ježíšem ve smrti a vzkříšení. A plnost víry také znamená aktivní počítání s tím, že jsme mrtvi hříchu a živí Bohu, spoléhání se na tuto neviditelnou skutečnost. Z toho plyne moc k proměně a k růstu ke zralosti.

Spravedlivý z víry bude žít vírou

Díky ztotožnění se s Kristem v Jeho smrti a vzkříšení je mi připsána Kristova spravedlnost. Přijímám to ze slova víry a na základě slyšení víry dostávám nového Ducha.

Vydal jsem se k následování Ježíše, k životu v poslušnosti Ducha Svatého. On je nyní můj život, On je mou silou. On ve mně působí chtění a činění podle Boží vůle. Nebo-li, jak věřím, Duch Svatý ve mně koná Boží vůli, skrze mé údy, má ústa, na základě mého rozhodnutí, ale také na základě díla milosti a pravdy, která se stala skrze Ježíše Krista. Důvěrně tak poznávám/zakouším jeho vůli, jak ji ve mně koná.

Co se narodilo z Boha, nehřeší, ani hřešit nemůže. Poslušností Božího slova konám skutky spravedlnosti, následováním Ducha jsem otevřený a připravený pro šíření Božího království. Duch Svatý mocně uplatňuje Boží spravedlivou vládu, díky Ježíši mám

možnost každodenně být jako jeho učedník připraven, aby ji Duch Svatý mohl uplatňovat i skrze mne. Zažívám, že Boží království je spravedlnost, pokoj a radost v Duchu Svatém.

To by se mělo projevit tak, že radostně spravedlivý v Kristu budu pokojně žít spravedlivý život v Duchu Svatém. Skrze dílo kříže do mne proudí Boží přirozenost, DNA Božího života. Skrze důvěru v Boha při zapírání sebe, skrze napojení na Krista při nesení svého kříže, a skrze aktivní poslušnost při následování Ježíše životem v Duchu Svatém. **Vztah s Bohem je obraz** celkového života křesťana zaměřeného na Boha. Ve vztahu s Bohem člověk čerpá víru a roste v Duchu Svatém. Jako učedník Ježíše Krista mám pro vztah s Bohem pevný základ. Potřebuji tento základ ve svém životě upevnit, a každodenně na něm stavět.

Petr Hrdina

● JAK JSEM TO PROŽIL

Malá skupinka

Bydlím ve Vlkově pod Oškobrhem. Je to malá víska, nedaleko Poděbrad. Před dvěma lety jsem absolvovala kurz Alfa a uvěřila. Na kurz Alfa mě pozvala Renka Kunzmannová st. Poté jsem se rozhodla pro vstup do sboru. Nejříve jsem zkoušela najít sbor blízko mého bydliště, ale nenalezla jsem žádný, kde by mi bylo dobře. Přijala jsem pozvání na Bohoslužbu KS východ. Pár návštěv mě ujistilo, že toto je místo, kde je mi dobře..... tak jsem se rozhodla a byla přijata do sboru. Je to má druhá rodina. Vždy milé, usměvavé tváře a hodní lidé, kteří neváhají pomoci, když je třeba. Ale důvod, proč píši tento dopis je ten, že se s vámi chci podělit o radost, kterou jsem zažila. Již podruhé, k nám, na naši malou skupinku ve Vlkově, přijela velmi milá návštěva. Pastor KS východ Ota Kunzmann a jeho úžasná žena

Renka. Probíhalo povídání o víře v Boha, o Jeho jednání v našich životech a také o věcech, které nemá Bůh rád (pomluvy, věštění atd.). Nebylo nás tam tolik, co jindy, ale i tak se nám všem setkání líbilo a mě samotné to znovu ukázalo na některé mé nedostatky. Tak jsem se nad tím vším zamyslela a snažím se již vyhnout věcem, které nejsou Bohu milé. Ne vždy se to daří, ale vyznávám se Bohu a prosím o jeho pomoc a vedení, abych už na podruhé nechybala. Ota K. nám vše srozumitelně vysvětlil a věřím, že i ostatní si z návštěvy vzaly něco pro sebe. Nakonec jsme se pomodlili a poděkovali za milé setkání a následovalo malé pohoštění. Chci touto cestou ještě jednou poděkovat oběma za podporu skupinky a nás všech v šíření evangelia. Děkujeme i za pozhnání...

Růžena Poborská

Změna je život

Když jsem zhruba před pěti lety uvěřil, bylo pro mě spousta věcí nových. Je samozřejmé, že to bylo dáno tou velkou změnou v mém životě, které se říká znovuzrození. Bůh tehdy nejvíce přetvářel můj charakter a já mohu dnes s odstupem času vidět, kolik úžasné práce na mém srdci Bůh od té doby vykonal. Uvědomuji si však, že to všechno se mohlo stát jen díky tomu, že jsem byl ochoten ke změně.

Chodil jsem tenkrát do jednoho malého sboru, kde byla převážná část členů studenti z vysokých škol. Díky tomu, že to byla malá církev a většina z nás byla podobného věku, měli jsme spolu poměrně blízké vztahy. Scházeli jsme se v malých kruzích, studovali Bibli, modlili se a také jsme pravidelně jednou týdně dělali malé evangelizační akce pro veřejnost. Jednalo se o jakési diskusní večery, kam jsme zvali naše kamarády i cizí lidi a kde byla příležitost si popovídat o Bohu a o životě. Tenkrát jsme tomu říkali FAQ (z angličtiny: frequently asked questions = často kladené otázky) a musím říct, že mě tyto večery bavily daleko více než klasická nedělní bohoslužba v církvi. Pokaždé jsem se na ně těšil a bylo pro mě vždy obcerstvující, když jsem mohl občas říci svoje svědectví s Bohem nevěřícímu člověku. Na co jsem se ale opravdu netěšil (spíš jsem se toho děsil), bylo zvaní cizích lidí na tyto akce. Zastavovat lidi na ulici a vysvětlovat jim, že jsme křesťani, že věříme v Boha a že je chceme pozvat na FAQ, bylo pro mě jedinou věcí, kterou jsem v církvi opravdu nesnášel. Snažil jsem se proto tomu vyhýbat, jak jen to šlo.

Když jsem pak z této církve asi po dvou letech odešel a přišel do KS Praha, bylo pro mě velmi příjemným překvapením, že mě zde nikdo k evangelizaci nenutil. Tehdy jsem také pravidelně navštěvoval Pražský dům modlitby (IHOPP), kde jsem se zapojoval do služby ve chvále Bohu, a na evangelizaci jsem už ani nepomyslel. Navíc sloužit v IHOPPu bylo mnohem příjemnější než se muset pokoušet chodit mluvit o Bohu s cizími lidmi. Dnes už si to dovedu přiznat, ale tenkrát jsem sloužil jen tím typem služby, který byl pro mne příjemný. Bohužel jsem tak přicházel o pozhnání i o další proměnu mého charakteru, kterou mi tím Bůh nabízel. Říkal jsem si však, že sloužit evangeliem není moje povolání. Že budu raději přinášet svědectví svým životem a že to stačí. Kdykoliv jsem však četl Bibli, byl jsem usvědčován verši, kde například Ježíš

posílá učedníky hlásat o Božím království (L 9,2) nebo když říká, abychom mu získávali učedníky (Mt 28,19-20). Zde se jedná o aktivní a vědomou snahu přivést hříšného člověka ke spáse a ne pouze o pasivní vyčkávání až si někdo všimne mého života!

Poznal jsem, že při zvěstování evangelia Bůh uvolňuje velikou radost, která se z mých zkušeností nedá s ničím srovnat. Člověk je potom osvěžený a plný energie, která vydrží celý den.

Petr Homolka čte Bibli na Václavském náměstí.

Není ale pravda, že bych tehdy o Bohu vůbec nemluvil. Pravidelně jsem usiloval o to, aby moje rodina i moji přátelé mohli Boha poznat. Snažil jsem se proto začínat hovor o Bohu a měl jsem s nimi občas krásné a hluboké rozhovory. Bohužel po nějakém čase se stále více začalo projevovat ono Ježíšovo tvrzení, že je těžké být doma prorokem (Mt 13,57). Musel jsem proto přehodnotit svoje přesvědčení a rozhodl se, že když nepřijímají evangelium moji blízcí, půjdu mezi ty ostatní.

Na našem regionu (Východ) pravidelně jednou za měsíc náš pastor s diakonem četli

Bibli na ulici. Pamatuji si, že moje první myšlenka byla, že se k nim připojím a budu jim dělat „křoví“. Navíc se mi čtení Bible jevílo příjemnější než přímo oslovovat lidi, ale i tak k tomu bylo zapotřebí hodně odvahy a sebezapření. Velmi brzy jsem však zjistil, že vynaložené úsilí stojí za to. To když jsem mohl poprvé mluvit s člověkem, který se zastavil, poslouchal naše čtení a neutekl hned, jakmile jsem se k němu přiblížil. I když tenkrát ten člověk hned neuvěřil a mluvíli jsme spolu jen chvíli, cítil jsem, jak moc je to, co právě dělám, v naší zemi potřebné. Dále jsem poznal, že při zvěstování evangelia Bůh uvolňuje velikou radost, která se z mých zkušeností nedá s ničím srovnat. Člověk je potom osvěžený a plný energie, která vydrží celý den.

Tato a mnohé podobné další zkušenosti na mě hluboce zapůsobily. Bůh tehdy změnil můj postoj ke zvěstování evangelia. Do té doby jsem o tom nechtěl ani slyšet, ale najednou to bylo pro mě něco normálního. A to i přesto, že nejsem povoláním evangelista. Kromě toho jsem se na ulici naučil tomu, co bych chozením do církve nikdy nemohl. A v neposlední řadě jsem si mohl znovu uvědomit, která dvě přikázání jsou ta největší: Milovat Boha celým svým srdcem, svou duší i svou myslí a milovat svého bližního jako sám sebe (Mt 22,36–40). Pokud mám milovat lidi, jako sebe samého, jak bych jim mohl neříct o mé největší radosti v životě, kterou je Bůh? A ptám se sám sebe, kde bych dneska byl, kdyby za mnou tehdy před pěti lety nepřišel jeden křesťan (cizí člověk) a nepozval by mne k Bohu...

Michal Ženíšek

Neobvyklá modlitební

Na celosborové, většinou málo navštěvované modlitební, převládali mladí lidé! Myslela jsem, že přišli na pozvání pro speciální pozhnání, ale to mě Pán Bůh překvapil! Ti mladí lidé se modlili, a to tak, že skoro nás, starší, nepustili k modlitbě! Teprve cestou domů jsem si uvědomila, že mi Pán před pár lety ukázal, že na modlitební chybí právě mladí lidé a to by v rodině takhle být nemělo. Napsala jsem to do Sborového dopisu, modlila se, a nic... Ale ty Boží časy jsou jiné než naše a tak jen tiše žasnu nad Boží dobrotou a věrností. Díky Bohu i vám, moji milí mladí sourozenci.

Zdenka B.

Zpráva z Bételu

Zdravíme vás z Kralup.

Bétel letos vykročil už do desátého roku své existence v ČR. Když se ohlédneme, vidíme spoustu vyhraných bitev, zázraků a Boží přízně, ale i spoustu problémů, slz a bolesti. V tomto desátém roce bychom byli rádi, kdyby nám Pán přidal spolupracovníky, kteří by nám pomohli vstoupit do dveří, o kterých jsme přesvědčeni, že je Bůh otvírá. Pořád platí, že žen je mnohá a dělníků málo. Tam, kde by se našli dělníci, zase chybí ti, kteří by je byli ochotni platit. V jednání je mexický pár, přičemž manželka je původem Češka a česky nemluví, ale rozumí. Byli by ochotni přijet na dva roky a pracovat jako dobrovolníci – peníze mají vlastní. On je zkušený podnikatel a možná by mohl pomoci rozvinout naše podnikání. Zatím není nic jisté. Dále máme jednu kamarádku, která by mohla převzít administrativu, ale kde vzít na poloviční úvazek peníze. Modlíme se za dlouhodobé a uspokojivé řešení.

Školy a Etické dílny

Jedny do široka otevřené dveře jsou ty do škol v Kralupech. Veronika odpřednášela Etické dílny ve 14 třídách na třech školách. Setkala se s vřelým přijetím, spoustou pozitivních reakcí od dětí i učitelů. Děti velmi dobře přijímají hodnoty i verše čtené z Písma. Jistě by byl zájem i v dalších školách,

stávající školy by měly zájem o volnočasové kluby a návaznou péči, ale, kdo to bude dělat? Ne všechny děti jsou šťastné a to, co je na školách k vidění, je někdy velmi smutné, děti v depresi, sebeпоškozování apod. Vero-

nika má před sebou ještě dvě témata ve stejných třídách. Modlíme se, aby Bůh ukázal, jak dál.

Business a tak dále

V říjnu jsme dostali kontejner nábytku z Anglie, který je v podstatě vyprodaný. Češi prostě anglický nábytek a porcelán milují. Z výtěžku se nám podařilo poplatit dluhy a finančně trochu popadnout dech. Máme tu milou skupinu kluků, kteří jsou otevření, pracovití a jsou tu rádi. Jeden z nich tu odpracoval soudem nařízené obecně prospěšné práce a teď už tu je zcela dobrovolně. To potěší!

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

NOVÝ ZÁKON – komentář verš po verši John MacArthur

Při chvilkách s Pánem dávám téměř vždy přednost Božímu slovu před knihami, které o něm „jen“ píší. Výkladová literatura mě v posledních letech nedokázala oslovit. Alespoň do nedávna tomu tak bylo.

Během předchozího léta, jsem po dlouhé době udělal výjimku. Jednak proto, že mě čtení Bible v posledním roce „chutná“ více, než kdykoli před tím, jednak proto, že dotyčnou knihu prodávali na shromáždění KS Kutná Hora se slevou. Nekupte to, potom.

Kniha Johna MacArthura Nový zákon – komentář verš po verši, mě od té doby dělá při pravidelném čtení bible věrného společníka a vnesla do mého života mnoho nového poznání.

Do tisícovky stran, což není na tento druh knih nijak velký prostor, vtěsňal autor mnoho užitečných informací. V rámci šetření místem je uváděna vždy jen část verše, plus jeho označení. Pokud čtenář nezná bibli nazpaměť, je tak nucen ji mít při sobě otevřenou, což by ale mělo být u četby výkladové

literatury samozřejmostí. Nečekejte u každého verše nějakou ohromující novinu. Leckdy je z mého hlediska jen řečeno jinými slovy to, co v Písmu. Každého ale oslovuje něco jiného.

Poznámky jsou doplněny mnoha mapkami a pro rychlejší orientaci užitečnými tabulkami. Například velmi rozsáhlou tabulkou synopse všech čtyř evangelií.

Synoptický seznam Ježíšových zázraků či třeba tabulka s daty židovských slavností s následnými odkazy a mnoho jiného, do jisté míry nahrazují konkordanci a biblický slovník.

Přes mnoho pozitiv si ale uvědomuji, že jde jen o „omáčku“ k neředitelnému Božímu slovu a je nutné k ní přistupovat otevřeně k pochybám. Ty jsou ale potřeba u každého výkladu.

Buďme jako Berójtští. Dychtivě slyšme (čtíme), ale hloubejme o předkládané myšlence nad Písmem.

Pavel Rosecký

K modlitbám:

Za hodně nových kluků a za ty stávající, aby je Bůh na každý den chránil před všudypřítomným pokušením tohoto světa

- ➔ Za naše tři vedoucí – Karla, Standu a Robina – za věrnost, vydanost a růst.
- ➔ Za nás – za moudrost, vizi, víru, schopnost komunikovat s lidmi a církvemi, za spolupráci s dalšími organizacemi, za celkový růst a rozvoj Bételu, za spolupracovníky.
- ➔ Za Kralupy, za děti ve školách, za vznikající spolupráci a místní skupinku.

Děkujeme za Vaše modlitby, podporu a věrnost. S přáním požehnání dnů,

Petr a Veronika

Než tě zabijeme a sníme

Hrnuli se ke mně s napřaženými nohama a křičeli: „Zabít! Zabít!“ Jejich vůdce zvedl mačetu, aby mi usekl hlavu. Vypadalo to, že je konec. Zavřel jsem oči a odevzdal se do Božích rukou. Znovu a znovu jsem opakoval jméno, které je nad každé jméno: „JEŽÍŠ, JEŽÍŠ!“ Zničení nic nastalo hrobové ticho.“

Většina misionářů, kteří se na začátku 20. století vydali do Libérie, se už živá nevrátila. Novomanželé Garlockovi přesto uposlechli Boží volání a vydali se šířit evangelium do neprobádané a nebezpečné země, kde ještě stále přežíval kanibalismus, a smrt hrozila na každém kroku. V této autobiografické knize najdete příběh jejich misionářské služby. Napínavé vyprávění, ve kterém nechybí vysvobození od jisté smrti, zázračné uzdravení, vzkríšení z mrtvých ... a lidé, kteří vydávají své životy Ježíši Kristu.

H. B. Garlock (1897–1985) byl misionářem v několika afrických zemích a později supervizorem misijní služby v Africe, sloužil také jako pastor v několika sborech ve Spojených státech. **Ruthanne Garlocková**, spoluautorka této knihy, je snachou H. B. Garlocka a autorkou oblíbených knih o modlitbě. Česky vyšlo *Jak se modlit za své děti* a *Jak se modlit za své blízké*.

152 stran, přeložila Ráchel Bícová, vydalo nakladatelství Samuel, www.samuelcz.com

Výstava **AUTOMATA**

**Honzy Svárovského
je otevřena**

do 9. 1. 2015

**na zámku
v Benátkách
nad Jizerou.**

Výzva na nástěnku

KROKY HLEDAJÍ AUTORY

- Autory-studovatele Bible, schopné napsat krátké zamyšlení srozumitelné dětem
- Autory-výtvarníky pro komiksy (barevné i černobílé) nebo krátké několika-obrázkové příběhy

Co jsou KROKY?

Křesťanský časopis pro všechny školou povinné a přátele, který se věnuje především školákům v základní škole. Vychází 6x ročně.

Můžu taky?

Ano, na tvorbě Kroků se může podílet každý křesťan, který má co říct dětem a hlavně – umí to říct. Textem, kresbou, fotografií, básní... Tématem Kroků je vztah člověka s Bohem a život proměněný Božím slovem - Biblí.

Forma může být různá: zamyšlení, svědectví, reportáž, rozhovor, báseň, fotopříběh, obrázkový příběh, hádanky a úkoly, vtipy...

Podmínky?

Na věku tolik nezáleží, jen nezletilí autoři musejí mít svolení rodičů. Příspěvky do Kroků jsou bez honoráře. Odměnou autorům je prostor na stránkách Kroků a dobrý pocit ze společného díla.

Těšíme se!
Vaše

KROKY

kroky@kroky.cz * www.kroky.cz

„DAVIDŮV STÁNEK“

42 hodin
chvála, uctívání, proroctví a vyvýšení Božího jména nad Prahou
a našim národem

Začátek: pátek 30.1. v 17.00
Konec: neděle 1.2. ve 13.00

Místo: velký sál KS Praha
Na Žertvách 23, Praha 8

Pátek 17–23.00 moderuje David Loula
Sobota 17–23.00 moderuje Mirek Hoblík

Je možné se připojit na kteroukoliv část, všechny dvouhodinové stráže jsou otevřené.

foto pavelstanco.com

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Příběh pro dva

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

Šestá 11.1. 18:00
Ortenovo náměstí 34, škola TGM

vstup zdarma
pestrý program
- vždycky jinak

mladep Praha.kaes.cz/sesta
Dita Frantičková 724435309
Křesťanské společenství Praha

21.-28.2.
a 28.2.-7.3.
2015
LYŽE
či
ENGLISH CAMP
Věk 15 - 19 let

cena:
1700 Kč
+ doprava tam i zpět
cca 400 Kč

<http://mladep Praha.kaes.cz/jarnaky-2015/>

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

OD 8. 1. 2015

**Prakticky zaměřený výklad Bible,
přátelské společenství, možnost dotazů
a osobních rozhovorů.**

Kdy: **8. 1. – 9. 4. 2015**
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka
Vstup zdarma

Přednášejí: Tomáš Dittrich, Martin Šindelář
a David Ptáček

Chvály: Jiří Bešta

2015

Křesťanské
společenství
Praha

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

1)	8. 1.	Ze smrti do života
2)	15. 1.	Nový život, křest
3)	22. 1.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	29. 1.	Bible – Boží slovo
5)	5. 2.	Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
6)	12. 2.	Naplnění svatým Duchem
7)	19. 2.	Každý den s Bohem
8)	26. 2.	Modlitba
9)	5. 3.	Odpuštění
10)	12. 3.	Uzdravení z nemoci
11)	19. 3.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	26. 3.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	2. 4.	Co je to církev?
14)	9. 4.	Pán Ježíš přijde znovu

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

4. 1.

15:00 Kulturní zařízení Domovina, Na Maninách 32a, Praha 7
(tram stanice Na Maninách dostupná z metra Vltavská, Palmovka a Holešovice).
Chvála: Hudební skupina pod vedení Radky Novotné
Kázání: Lubomír Ondráček – Ježíšovo vzkříšení je skutečností i pro rok 2015

1. 2.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.
Chvála: Hudební skupina pod vedení Jiřího Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček

17. 2.

SETKÁNÍ MUŽŮ

Společné setkání mužů v **18:30** v hlavním sále ve sboru Na Žertvách.

12. 1.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

28. 3.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od **9:00**, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 18/6/5

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 101/17/31

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá/14
Počet členů: 52/8/26
Vstup: Míša Machulková (přestup ze Středu) a Jan Hučín
Křest: Markéta Sofroňová 24. 11. (z Alfy)

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař, 3. neděle společně s regionem Střed
Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 16/7/1

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapa na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů: 72/3/19
Vstup: Jan Křišica
Výstup: Šimon Hrabec, Jaroslav Rada (přestup na region Střed)

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 97/26/23

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 5. 1. v 18:30 knihovna na Palmovce
Počet členů: 107/15/41

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: **284 822 294**
e-mail: praha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: **223775399/0300**

konst. s.: **0558**

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
06694	desátky	Hostivař
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
1. 2. 2015

